

(۳) حریت: احترام (پ)

٥) الف، اللّٰمِی (پ) غنا

(۴) الف + ب = بف (مفول اند و بی ت) = آ 06 : بند ✓

۷۱) درج سواران - سواران خنجر (اصنافی) - آن حار (وصفی)

۱) الف ← بلاغی   ب ← عاری

⑨ ریت ہے ہم وار ریت دار رو ہم عمارت
پس پرد زیر عزت میں آمد و عمارت
ریت

۱۰) مانے من رفعت ان کو دل سے خون تو راہ لیدہ است

۱۱) من سے لفظی (نہار) یعنی دوست سے رام (لفظی)

۱۲) را ہے یہ ہے عرف اضافہ (بہ گدا) ہے

(۲)

(۱۳) الف: نانا نائیل ہے منادا - نشور (مفعول)

ب: امید (مضاف الیه)

ملرواری

(۱۴) دریا: مناداں ہائی پویا ہے دارای حرکت - بزرگی

طوفان: مناداں ہائی نہ عامل آتش فشاں ہستند

(۱۵) الف: ہنرمند برون ب: ناتوانی

(۱۶) خار: استعارہ از درد بخ توحون ستارہ (مستبہ)

(۱۷) باران: مناد ہے پانی و طراوت فصل ہے مناد تغیر و تحول

(۱۸) الف: متبہ ب: جمع ب: حسن انوار است نایب

(۱۹) ب: عوضی + آئندہ شریک

(۲۰) الف: ب: یکدیگر و دینہ ب: سیاست نامہ پ: سپہ سالار

(۲۱) ملک آفرین کوئی رزم شہاست

(۲۲) الف: ب: بداندیش و آتش خرمن اند

(۲۳) الف: ب: پدھن از دوروی وریکاری

(۲۴) خرق عارت

(۲۵) الف: مقداری کہ تقریبی کم ارزش ہے

۲۶) ب) بنده است که ما رو از ناله بشم
پ) دهنی بیست درجه که گذارد
ت) چوک و آلورنی بدن را باور کنیم

۲۷) کهرسی ساسیه دوستی نیست !

۲۸) بی از مدت هم عشق به یمن وجود دارد

۲۹) الف ے با سگ که پیاری را از بین می برد حتما به سراغ
نما فوکه می آید و سارا می کشد

ب ے رها که ز سبیل خود را از علف در آید دوست

آن روحلوان از حبیب با کزهای سبیل حسنه

پ ے آن مرد را برای فقر پرور و وضع مالی خوبی نداشت

که به حال و روزش رسیدنی کند

ت ے نقاشی او بسیار دل چسب و زیبا بود و رند را هفت مزه

به کار می برد
ث) بیرون که از مدینه به خانه می رفت در کوچه اسرار کوچه

روغروس را دیدم که آماره حبیب بودند

ج) توفاد حبیب لبنانی ای کسی که لباس (ع) حسین (ع) را

بر تن کرده ای و عیال تو مثل قیام کر بلا اندر میزند است